

ταῦτα πάντα δῆθεν ἐξ ὀνόματος ἡμῶν, τοῦ λαοῦ, ὅστις ἔχει ὄλου τοῦ κόσμου τὸ δικαίωμα ν' ἀπκνήτησῃ εἰς ὄλας αὐτάς τὰς σικιμχίς.

— Ἐξ ὀνόματος ἐμοῦ καὶ δι' ἐμέ κάμνετε ὄλ' αὐτά; Νὰ δὰ ἡ Ὄρα!

HICREC

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Ὁ ρέκτης ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν διήρσε πρό τινος τὸν στόλον μας εἰς δύο μοῖρας, ἀνατολικὴν καὶ δυτικὴν. Αἱ δύο αὗται μοῖραι ὅμως ἔλαβον, καθὼς φαίνεται, κκκὴν μοῖραν, διότι καθ' ἐκάστην βλέπομεν διαταγὰς πότε νὰ στέλνεται ἐδῶ ἢ μίκα μοῖρα καὶ πότε ἐκεῖ! Δικαίως λοιπὸν δυνάμεθα ν' ἀποκκλέτωμεν τὰς μοῖρας τοῦ στόλου μας κακομοίρας.

Ἡ Ὄρα ἀγγέλλει, ὅτι ἡ διάσημος ἠθοποιὸς Σάρα Βερνάρδ προσεχῶς, μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐν Βιέννῃ πρκαστάσεων τῆς, ἀφικνεῖται ἐνταῦθα. Καθὰ ἐκ θετικῆς πηγῆς πληροφορούμεθα, ἡ Σάρα Βερνάρδ ἐνήργησε καὶ μετὰ πολλοῦ κόπου κατῶρθωσε νὰ προσληθῇ εἰς τὸν ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Βιθυνοῦ δρῶντα δραμκτικὸν θίασον.

Οἱ διδάσκαλοι καὶ αἱ διδάσκαλοι εὔρον τὴν εὐκαιρίαν τῆς εἰσόδου τῶν ἐλληνικῶν στρατευμάτων εἰς τὰς νέας ἐπαρχίς διὰ νὰ δεῖξωσι τὴν πολυμάθειάν των, συντάσσοντες ποιήματα καὶ ἐπιγραφὰς εἰς ἀρχαίους στίχους. Θὰ τοὺς παρακκαλοῦμεν νὰ φυλάξωσι καὶ μέρος τῶν γνώσεων των διὰ τοὺς μαθητὰς των, οἵτινες ἔχουσι τὴν ἀνάγκην, διότι ἐπὶ τέλος τὰ ἐλληνικὰ στρατεύματα μίαν φορὰν κάθε τετρακοσίους χρόνους εἰσέρχονται εἰς τὰς νέας ἐπαρχίς.

Ἐκ τοῦ ἐναρκτηρίου λόγου τοῦ ἀξιοτίμου καθηγητοῦ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου κ. Εὐταξίου μκνθάνομεν δύο τινά. Πρῶτον, ὅτι ἡ ἐπιστήμη, ἥτις μάλιστα προώδευσε κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους, εἶναι τὸ ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον καὶ δεῦτερον, ὅτι διὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου οἱ κκ. φοιτηταὶ τῆς νομικῆς δύνανται νὰ

γίνωσι Σωκράτει, Πλάτωνες, ἢ τοὐλάχιστον θεοὶ τῆς Ἐκκλησίης πκτιέρες.

Ἐὰν ἀπέτυχον πολλοὶ φίλοι τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ καὶ ἐπέτυχον πλείστοι ἀντίπαλοί του κατὰ τὰς τελευταίς ἐκλογάς, τοῦτο μεγάλως ἐνδικφέρει τὸν ἐλληνισμόν, ὡς μὰς διδάσκει τὸ προχθεσινὸν κύριον ἄρθρον τῆς περιουστάτης Ὄρας. Βάζει κ' ἡ κοσκινὸν τὸν ἄνδρα τῆς με τοὺς πρκαυματευτάδες.

Ἡ γνωστοποίησις τοῦ Αὐθέντου τῆς Ἠπείρου Καρκπάνου, ἰδιοκτητοῦ τοῦ χωρίου Συκιὰς Λέσμπεη, ὡς τιτλοφορεῖται ἐν αὐτῇ ὁ ἴδιος, εἶνε ἀληθῶς ἐξκισίς ἐν τῇ ἀπλοτητί τῆς ὡς κκτεχωρίσθη ἐν τῇ Ἐφημερίδι. Ὁ γείτων αὐτοῦ Ἀλῆ Πασσῆς, ἂν ἀνεγείρετο ἐκ τοῦ τάφου καὶ ἂν ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν τὸν αἰῶνα, καθ' ὃν ζῶμεν, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ ἐφέρετο εὐπροσηγορώτερον καὶ ἠπιώτερον τοῦ ἀγρίου αὐτοῦ ἀπαιτητοῦ τοῦ ἡμέρου. Τὸ πκράδοζον δὲν εἶναι ὅμως ἂν ὁ Καρκπάνος πράττει οὕτω, σκεπτόμενος ὡς γνήσιος ὀθωμανὸς σατράπης, ἀλλὰ τὸ ὅτι ὁ Β. ἐπίτροπος Ἄρτης, ὁ ἀντιπροσωπεύων τὴν ἐλληνικὴν Κυβέρνησιν, τὸν Βκσιλέκ τῶν Ἑλλήνων, τοὺς ἐλληνικοὺς νόμους, τὸ ἐλληνικὸν Σύνταγμα ἐφαρμύζει χάριν τοῦ Καρκπάνου τὸν νόμον τοῦ Προφήτου καὶ πκρέχει τὴν ἐπίσημον συνδρομὴν τοῦ νόμου εἰς τὸν ἀκατονόμαστον καὶ ἀνήθικον κῦτὸν ἐκβιασμὸν τῆς ἀπληστίας.

Ἄφου ὁ Ζεὺς κατέπεσεν ἀνεπιστρεπτὴ ἐκ τοῦ ὑψίστου θρόνου του, βκσιλεὺς ἐν ἐξορίᾳ καὶ αὐτὸς ὡς τόσοι ἄλλοι, οἱ θνητοὶ ἐλαφυραγῶγησαν τὰ ἱερά καὶ ἀπρόσιτα δώματα του, καὶ οὕτως ὁ μὲν Ὀλυμπος ἐγένετο ἐφημερίς, οἱ δὲ κερκννοὶ ἐγένοντο ἀποκκλειστικὴ ἰδιοκτησίς τοῦ κόμητος Δε Κάστρου. Μὴ ἀρκούμενος εἰς τὴν φρικκλέκν κερκύνωσιν τῆς Αἰκατερίνης του, ὁ εὐγενῆς κόμης ἐκερκύνωσε σήμερον τὸ δημόσιον, ἀγγέλλων ὅτι προσεχῶς θὰ ἐκδώσῃ ἐφημερίδα ἐποπτικὴν, φιλοσοφικὴν καὶ κικητικὴν ὑπὸ τὸν τίτλον ΔΕ ΚΑΣΤΡΟ Ο ΚΕΡΑΥΝΟΣ. Ἀπτόητοι ἀναμμένομεν τὸν νέον τοῦτον θυμὸν τοῦ ἀμειλίχου κληρονόμου τοῦ Διὸς, οὔτινος πκρέχομεν σήμερον τοῖς ἀναγκνώστκς τὴν κλασικὴν προτομήν, εὐχόμενοι μόνον νὰ μὴ πκθωμεν τὸ ἀποτέλεσμα, ὅπερ ὑπισχνεῖται τοῖς ἀναγκνώστκς αὐτοῦ ὁ Δε Κάστρος διὰ τοῦ τρίτου ἐπιθέτου τῆς ἐφημερίδος του.

Ἰλλεστω